

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Πρός τόν ιερό κληρο καί τόν φιλόχριστο λαό
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

«Εαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβὼν,
ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος»

(Φιλιπ. 2, 7)

Αγαπητοί μου ἀδελφοί,

Σέ κλῖμα ἀνέκφραστης χαρᾶς καί θερμαινόμενης ἐλπίδας ἐορτάζουμε καί φέτος τὴν ἐπὶ γῆς παρουσία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πού ἔχει χαρακτηριστεῖ προσφυῶς καί ὡς **«Μητρόπολη τῶν Ἑορτῶν»**. Ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ γίνεται καί Υἱός τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Ἀχρονος καί Αἰδῖος Θεός εἰσέρχεται στόν χρόνο, προκειμένου νά ἀνακαλέσει τόν ἄνθρωπο στήν ἀρχαία ὁμορφιά καί νά τόν ξανακάνει μέτοχο τῆς Βασιλείας Του. Ὁ Χριστός μπαίνει στήν ἀνθρώπινη ἱστορία γιά νά ἀλλάξει τόν μέχρι τότε γνωστό κόσμο. Τό ἔκανε μέ τὴν θεία διδασκαλία Του, τὴν σταυρική θυσία, τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάσταση, τὴν Ανάληψη καί τὴν Ἐπιφοίτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στους Ἁγίους 12 Μαθητές καί Ἀποστόλους καί μέ τὴν Ἰδρυση τῆς Ἐκκλησίας Του, ἡ Ὅποια συνεχίζει τό σωτηριῶδες ἔργο Της.

Αὐτὴ ἡ συνεχὴς πορεία τῆς Ἐκκλησίας, δύο χιλιάδες χρόνια συνιστᾷ ἐπικύρωση τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Οἰκονομίας, τό ὁποῖο ἀποκαλύφθηκε στό Πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, μέ ἀφετηρία τὴν κατὰ σάρκα γέννησή Του στήν Βηθλεέμ. **Οἱ ἱεροὶ Εὐαγγελιστές κατέγραψαν τὰ γεγονότα τῆς Γεννήσεως καί ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία τὰ διασώζει καί τὰ προβάλλει μέσῳ τῆς Θείας Λατρείας καί τῆς διδασκαλίας Της.** Γί' αὐτό, τέτοιες μέρες, κάθε χρόνο, ὑποκλινόμαστε εὐλαβικά στό Θεῖο Βρέφος καί μνημονεύουμε μέ βαθύ σεβασμό καί πίστη τὰ ἱερά Γεγονότα, ἀναπέμποντας μέ τούς Ἁγίους Ἀγγέλους τὴ Δοξολογία πρὸς τόν ἀενάως δοξαζόμενο Κύριο: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» (Λουκ., 2, 14)

Πέρασαν πάνω ἀπὸ δύο χιλιάδες χρόνια καί ἡ ἐορτὴ τῶν Χριστουγέννων συνεχίζει νά ἀποτελεῖ τό **κέντρο** τοῦ λειτουργικοῦ χρόνου καί μιὰ καλὴ **εὐκαιρία ἀνανέωσης τῆς ἐλπίδας**. Αἱματηροὶ διωγμοὶ πού ἐξαπολύθηκαν, ἀντίθετα κηρύγματα πού ἀκούονται καί ἀναμασῶνται κατὰ καιροὺς ἀπὸ ἡμιμαθεῖς κακόπιστους καί ἄσχετους, δέν κατάφεραν καί οὔτε θά μπορέσουν ποτέ στό μέλλον νά κλωνίσουν τὴν πίστη τῶν ἀνθρώπων στόν Ἐνανθρωπήσαντα Κύριο καί στήν προοπτική πού ἀνοίχτηκε μέ τὴν ἀσύλληπτη σάρκωσή Του. Ἡ προσευχομένη καί θεολογοῦσα Ἐκκλησία ἀνέχεται καί τούς ἐχθροὺς Της καί προσεύχεται καί γι' αὐτούς καί γιά τὴ σωτηρία τους. Διακηρύσσει στόν κόσμο ὅτι ὁ ἰσχυρὸς Θεός ἦλθε γιά μᾶς στόν κόσμο καί θά μᾶς στηρίξει πάντα, ἀνεξάρτητα ἂν πολλοὶ ἄνθρωποι «ἐσεβάσθησαν καί ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρά τόν Κτίσαντα, Ὅς ἔστιν ἐὺλογητός εἰς τοὺς αἰῶνας» (Ρωμ. 1, 25).

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία **ἐκφράζει μέ λυρισμό** τὴν ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ: «Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί, πού ἐγεννήθη ὁ Χριστός...», «ὁ Ἀχώρητος παντὶ πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρὶ; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς,

πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς μητρός;» (Καθίσματα). Ἡ μελωδία συναρπάζει μέ τή γλυκύτητα τοῦ ἤχου καί τό ὕψος τῶν νοημάτων.

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί,

Ἐορτάζοντας τά εὐλογημένα Χριστούγεννα, ἀνακαλοῦμε στή σκέψη καί στήν καρδιά μας τή θεία ἀγάπη καί φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ. Ὡστόσο, βλέπουμε γύρω μας **ἀνασφάλειες καί φόβους**, γιατί ἡ σύγχρονη κοινωνία **παγιδεύτηκε στήν ὕλη**, μπέρδεψε τήν πνευματική δίψα μέ τή δίψα τῆς ἀπληστίας καί μπῆκε σέ μιά **ἀδιέξοδη περιπέτεια**. Εὐτυχῶς ὑπάρχει πάντα δρόμος ἐπιστροφῆς. Καλούμεθα νά ἐπιστρέψουμε στήν ἀπλότητα, **τήν ταπείνωση, τή συμφιλίωση καί τήν εἰρηνική συνύπαρξη**, ὑλοποιώντας τό μήνυμα τῶν Ἀγγέλων, «ἐπί γῆς εἰρήνη», στήν προσωπική μας ζωή. Αὐτές τίς μέρες τῆς θείας ἀγάπης ἄς μή μείνει κανείς χωρίς φαγητό, χωρίς φάρμακο, χωρίς στέγη, χωρίς στοργή.

Ἡ Μητρόπολη ἔκαμε καί φέτος ὅ, τι μποροῦσε, ὅπως κάνει πάντοτε. Τό ἴδιο κάνουν καί οἱ Ἐνορίες μας. Μένουν πολλά καί γιά τόν καθένα μας. Ὑπάρχουν ἄποροι, ἀσθενεῖς, πενθοῦντες, μοναχικά ἄτομα. Δώστε τους λίγη ἀγάπη καί θά νιώσετε μεγαλύτερη τήν ἀμοιβή τοῦ Οὐρανοῦ. Σᾶς εὐχομαι εὐλογημένα καί εἰρηνικά Χριστούγεννα.

**Μετά πατρικῶν εὐχῶν
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ**

+ Ὁ Νικαίας Ἀλέξιος